

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6C/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113223952
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1113223952.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, pred samosudkyňou JUDr. Marianou Harvancovou v právnej veci navrhovateľa: G. O., B.. XX.XX.XXXX, O. X. Y. XX, XXX XX Y., zastúpený: JUDr. Dušan Sitarčík, advokát so sídlom Staničná 11, Humenné, proti odporcovi: IMMOSTATE spol. s r.o., so sídlom Ľubinská 18, Bratislava, IČO: 35 903 767, zastúpený: LEGAL CARTEL, s.r.o., so sídlom Ľubinská 18, Bratislava, IČO: 36 677 175, o zaplatenie 1.406,37-EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 406,37 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 11.03.2013 do zaplatenia, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
II. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 84 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 2 235,12 € k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania doručenom tunajšiemu súdu dňa 12.07.2013 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia 1 406,37 € s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

Svoj návrh po skutkovej stránke odôvodnil tým, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12Er/888/2002 proti navrhovateľovi ako povinnému došlo k vymoženiu pohľadávky vo výške 6 762 € pozostávajúcej z istiny vo výške 50 000 Sk, t. j. 1 659,69 € a úrokov z omeškania vo výške 0,5 % za každý deň omeškania od 01.07.2000 do zaplatenia a trov pôvodného a trovy exekučného konania vo výške 1 882,97 €, napriek tomu, že exekučný titul oprávňoval odporcu na vymoženie úrokov z omeškania vo výške 0,5 % bez uvedenia úrokovacieho obdobia.

Na podnet Krajského súdu v Prešove a navrhovateľa exekučný súdu uznesením zo dňa 06.03.2012, č. k. 12Er/888/2002-51 exekučný súd exekúciu v časti o vymáhanie úrokov z omeškania nad 0,5 % ročne zastavil z dôvodu neprípustnosti a uznesením zo dňa 01.02.2013, č. k. 12Er/88/2012 -102 priznal náhradu trov exekúcie vo výške 727, 39 €.

Z uvedeného vyplýva, že exekúciou mala byť od navrhovateľa ako povinného vymožená suma vo výške 2 660,39 € a rozdiel medzi sumou, ktorá mala byť vymožená a sumou, ktorá bola vymožená predstavuje bezdôvodné obohatenie v celkovej výške 4 101,61 € pričom poverená exekútorka navrhovateľovi vrátila rozdiel v odmene exekútora vo výške 1 217,13 €. Oprávnený, odporca a jeho právny predchodca, tak spolu obdržali o 2 884,48 € navyše, pričom navrhovateľ sa voči odporcovi domáha vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré, podľa jeho názoru ešte nie je premlčané, a to plnenia poukázané odporcovi dňa 03.09.2010 v sume 1 100 € a dňa 15.02.2011 v sume 306,37 €, ako vyplýva z odvolania odporcu zo dňa 28.03.2012 proti uzneseniu exekučného súdu zo dňa 06.03.2012, č. k. 12Er/888/2002-71.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril podaním doručeným súdu dňa 31.10.2013 a žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný a predčasný a poukázal na okolnosti predchádzajúce exekučnému konaniu, ktoré viedli k čiastočnému zastaveniu exekúcie. V odôvodnení

svojho vyjadrenia odporca uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 07.12.2001, sp. zn. 11C/1303/2001 súd zaviazal navrhovateľa na plnenie titulom zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi navrhovateľom ako dlžníkom a právnym predchodcom odporcu ako veriteľom. V následnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10C/177/2010, sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti zmluvy o pôžičke v časti zmluvných úrokov z omeškania, ktoré bolo zastavené pre prekážku veci rozhodnutej na základe právoplatného rozsudku na plnenie. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 08.06.2011, sp. zn. 3Co/38/2011, predmetné rozhodnutie prvostupňového súdu síce potvrdil ale súčasne dal podnet exekučnému súdu na čiastočné zastavenie exekúcie, čím podľa názoru odporcu, odvolací súd porušil zásadu kontradiktórnosti a jeho procesný postup nemá oporu v zákone.

Reagujúc na postup Krajského súdu v Prešove sa odporca obrátil na Okresný súd Humenné s návrhom na vydanie opravného uznesenia a zosúladienie odôvodnenia rozhodnutia s jeho výrokom, o ktorom ku dňu podania vyjadrenia k návrhu nebolo ešte právoplatne rozhodnuté. V prípade, že navrhovateľ rozporoval výšku vymáhaného úroku mal možnosť kedykoľvek požiadať exekútora o informácie o vymoženej pohľadávke, ak tak nespravil nekonal s náležitou opatnosťou a uvedené nemôže ísť na ťarchu odporcu aj s poukazom na znenie zmluvy o pôžičke. Poukázal na zásadu zákazu navrátenia do pôvodného stavu v exekučnom konaní.

Rovnako odporca namietal aj vyčíslenie výšky bezdôvodného obohatenia keď navrhovateľ vo výzve zo dňa 26.02.2013 požadoval od odporcu zaplataenie 1 163,37 € a návrhom na začatie konania sa domáha zaplataenia 1 406,37 € a premlčanie uplatnených nárokov nakoľko, podľa názoru odporcu premlčacia lehota začala plynúť odo dňa, kedy boli dlžné sumy poukázané na účet súdneho exekútora.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Súd vo veci nepripustil doplnenie dokazovania opätovným pripojením spisového materiálu Okresného súdu Humenné sp.zn. 11C/1303/2001, nakoľko spisový materiál v konaní už pripojený bol a jeho opätovné vyžiadanie, vzhľadom na obsah predložených listinných dokladov, súd považoval za nadbytočné.

Súd na pojednávaniach vykonal dokazovanie oboznámením so spisom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 11C 1303/2001, oboznámením so spisom Okresného súdu Humenné sp. zn. 12Er/888/2002, uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.06.2011, sp. zn. 3Co 38/2011, zmluvou o pôžičke zo dňa 03.06.2000, exekučným spisom súdneho exekútora T. T. Z. EX 227/2002, prehľadom realizovaných zrážok zo mzdy u navrhovateľa, vyjadreniami súdneho exekútora T. T. Z., vyjadreniami účastníkov a ostatným obsahom spisu.

Z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 11C/1303/2001, súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 07.12.2001, č. k. 11C/1303/01 - 10, bol navrhovateľ zviazaný na zaplataenie sumy 50 000 Sk spolu s 0,5 % úrokom z omeškania od 01.07.2000 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti a náhradu trov konania vo výške 2 500 Sk a trov právneho zastúpenia vo výške 3 600 Sk titulom neuhradenej pôžičky na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 03.06.2000 uzatvorenej medzi navrhovateľom ako dlžníkom a právnym predchodcom odporcu ako veriteľom. Pre prípad neplnenia riadne a načas bol navrhovateľ povinný zaplataiť odporcovi penále vo výške 0,5 % z omeškania za každý deň omeškania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.01.2002 a vykonateľnosť dňa 03.02.2002. Uznesením zo dňa 04.03.2013, č. k. 11C/1303/2001 - 8, súd, na návrh odporcu, opravil I. výrok rozsudku doplnením úrokovacieho obdobia pri úrokoch z omeškania tak, že navrhovateľ bol povinný zaplataiť odporcovi istinu spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,5% denne z istiny. Predmetné uznesenie na odvolanie navrhovateľa, Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 25.07.2013, č. k. 16Co/104/2013-27 zrušil s tým odôvodnením, že pri rozhodovaní o návrhu na opravné uznesenie bolo potrebné sa vysporiadať s pôvodným návrhom na začatie konania a následne ustáliť či išlo o chybu v písaní v zmysle § 164 O.s.p. . Následne súd uznesením zo dňa 08.04.2014, č. k.11C/1303/2001-39, návrh odporcu na vydanie opravného uznesenia zamietol s tým odôvodnením, že rozsudok bol vydaný v súlade so žalobným návrhom, keď navrhovateľ požadovala zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 0,5% bez

uvedenia úrokovacieho obdobia, pričom z analogickej aplikácie § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka vyplýva, že pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia. Z obsahu spisu exekučného súdu, sp. zn. 12 Er/888/02, súd zistil, že dňa 22.03.2002 exekučný súd vydal poverenie na vymożenie uloženej povinnosti, zaplata 50 000 Sk s 0,5 % úrokom z omeškania od 01.07.2000 do zaplata, trov predchádzajúceho konania 3 600 Sk a 2 500 Sk a trov exekúcie. Uznesením zo dňa 21.05.2009, č. k. 12 Er/888/02, súd pripustil zámenu účastníkov na strane oprávneného tak, že právny predchodca odporcu z konania vystúpil a na jeho miesto ako oprávnený vstúpil aktuálny odporca. Uznesením zo dňa 28.03.2011, č. k. 12 Er/888/2002 - 39, súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora.

V konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10C/177/2010 sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti zmluvy o pôžičke zo dňa 03.06.2010 v časti úrokov z omeškania vo výške 0,5 % za každý deň omeškania, ktoré súd uznesením zo dňa 02.02.2011, č. k. 10C/177/2010 - 7, zastavil pre prekážku veci rozhodnutej. V potvrdzujúcom uznesení Krajský súd v Prešove dal podnet exekučnému súdu na zastavenie exekúcie v časti o vymáhanie sankcie nad 0,5 % ročne.

Uznesením zo dňa 29.11.2011, č. k. 12Er/888/2002-51, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.08.2012, č. k. 6Co/143/2012 - 95, súd vyhlásil, na podnet Krajského súdu v Prešove a navrhovateľa, exekúciu v časti o vymáhanie úroku z omeškania nad výšku 0,5 % ročne za neprípustnú a zastavil ju, s tým odôvodnením, že exekúcia bola, vzhľadom na chýbajúce úrokovacie obdobie, vykonávaná v širšom rozsahu, a to úrokov z omeškania vo výške 0,5 % denne. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2012.

Uznesením zo dňa 01.02.2013 exekučný súd na základe záväzného právneho stanoviska Krajského súdu v Prešove v uznesení zo dňa 30.08.2012, č. k. 6Co/143/2012 - 95, ktorým zrušil uznesenie exekučného súdu o trovách exekúcie vypočítaných z pôvodne vymożenej sumy 6 761,55 € vo výške 1 882,97 € a nezohľadnil čiastočné zastavenie exekúcie, súd priznal súdnej exekútorke náhradu trov exekúcie vo výške 727,39 €.

Z obsahu spisu súdneho exekútora EX 227/2002 a oznámení súdneho exekútora súd zistil, že pohľadávka navrhovateľa pozostával z istiny vo výške 1 659,70 €, úroku z omeškania za obdobie od 01.07.2000 do 26.07.2006 vyčíslené vo výške 18 406,03 €, trov predchádzajúceho konania vo výške 82,98 €, trov právneho zastúpenia v predchádzajúcom konaní vo výške 119,50 €, poplatku za udelenie poverenia vo výške 16,60 € a odmeny exekútora, ktorá však v tomto konaní nie je sporovaná, pričom na účet exekútora bola v období od 30.05.2002 do 25.03.2011 poukázaná suma vo celkovej výške 6 820,01 €.

Zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 03.06.2000 medzi navrhovateľom ako dlžníkom a právnym predchodcom odporcu ako veriteľom súd zistil, že zmluva bola uzavretá medzi fyzickými osobami podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. A je obsahom bolo poskytnutie finančných prostriedkov, bez uvedenia účelu, vo výške 119 665 Sk na obdobie do 30.06.2000 so zmluvne dojednanou zmluvnou pokutou pre omeškание s plnením vo výške 0,5 % denne z dlžnej sumy podľa § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Z obsahu pripojených spisov vyplýva, že navrhovateľ ako dlžník a právny predchodca odporcu ako veriteľ uzavreli dňa 03.06.2000 v Snine zmluvu o bezúročnej pôžičke vo výške 119 665 Sk, ktorú sa zaviazal vrátiť do 30.06.2000. Pre prípad nesplnenia uvedeného termínu bola medzi účastníkmi dojednané penále vo výške 0,5 % denne za každý deň omeškania, t.j. 598,32 Sk denne. Návrhom na začatie konania doručenom Okresnému súdu Humenné sa právny predchodca odporcu domáhal voči navrhovateľovi zaplata istiny vo výške 50 000 Sk spolu so zmluvným úrokom z omeškania vo výške 0,5 % z istiny od 01.07.2000, teda bez uvedenia úrokovacieho obdobia. Takto formulovaný petit bol súdom prevzatý do výroku rozsudku a následne v exekučnom konaní súd vydal poverenie exekútorovi bez toho aby sa náležite zaoberal otázkou jeho materiálnej vykonateľnosti v zmysle § 44 ods. 2 EP.

Materiálnymi predpokladmi vykonateľnosti sa rozumejú požiadavky kladené na exekučný titul, ktoré spočívajú v jednoznačnom určení povinného, oprávneného, v jednoznačnom vymedzení práva ako i povinnosti, vrátane rozsahu plnenia a lehoty stanovenej na plnenie, a to aj pokiaľ ide o plnenie nepeňažného charakteru.

V prípade neurčitého výroku rozsudku je rovnako exekučný súd povinný vyzvať oprávneného na odstránenie vád postupom podľa § 43 O.s.p. resp. poskytnúť oprávnenému čas na podanie návrhu na vydanie opravného uznesenia, inak žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietne a následne exekučné konanie zastaví, a to minimálne v rozsahu priznaných úrokov z omeškania.

Uvedené pochybenia Okresného súdu Humenné zhojil Krajský súd uznesením, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Humenné zo dňa 02. 02. 2011, č. k. 10C/177/2010 - 7, ktorým zastavil konanie o návrhu navrhovateľa na určenie neplatnosti zmluvy o pôžičke v časti úrokov z omeškania pre

prekážku veci rozhodnutej, rozsudok Okresného súdu Humenné zo dňa 07.12.2001, č. k. 11C/1303/01 - 10, zaväzujúci navrhovateľa na plnenie, dal súčasne podnet exekučnému súdu na zastavenie exekúcie v časti úrokov z omeškania prevyšujúcich 0,5 % ročne, s tým odôvodnením, že za stavu, keď vo výroku rozsudku nebol vyjadrené kratšie úrokovacie obdobie, má sa za to, že rozsudok zaväzuje navrhovateľa na ročný úrok z omeškania, t. j. vo výške 0,5 % ročne.

Fikcia ročného úroku v prípade pochybností, vychádzajúc z uznesenia Okresného súdu Humenné zo dňa 08.04.2014, č. k.11C/1303/2001 - 39, je upravená v § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka. Nie je však predmetom konania otázka nesprávne formulovaný petit. Bolo výlučne na odporcovi, aby v súvislosti s uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky na základe predložených dokladov a poskytnutých informácií s náležitou starostlivosťou zväžil eventuálne problémy, ktoré môžu z exekučného titulu vyplývať.

Medzi účastníkmi konania neboli sporné skutkové okolnosti ale právne posúdenie otázky, či plnenie poskytnuté odporcovi ako oprávnenému v exekučnom konaní v širšom rozsahu ako mu vyplýval z exekučného titulu zakladá právo navrhovateľa ako povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia a v nadväznosti na to aj otázka primeranosti penále vo výške 0,5 % denne dojednaného v zmluve o pôžičke a spornou bola aj výška prípadného bezdôvodného obohatenia a otázky nároku odporcu na plnenie.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka).

Závazok vydať bezdôvodné obohatenie vo všeobecnosti nevzniká v dôsledku protiprávnosti, ale vzniká mimozmluvne za splnenia určitých zákonom stanovených podmienok. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nie je viazaný na splnenie subjektívnych predpokladov a má ju každý, kto sa na úkor iného obohatí; stačí, že k obohateniu došlo bez právom uznaného dôvodu, alebo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva (pravda, v niektorých prípadoch bude tvoriť právnu skutočnosť zakladajúcu bezdôvodné obohatenie protiprávne, prípadne aj zavinené protiprávne správanie obohateného). Znak "bezdôvodnosti" obohatenia nie je výlučne otázkou výkladu; ustanovenia § 451 a § 454 Občianskeho zákonníka vymedzujú prípady bezdôvodného obohatenia taxatívne spôsobom, ktorý výkladu neponecháva veľký priestor. Jeho právna úprava neplní sankčnú (a tým ani preventívnu) funkciu a jeho pôsobenie je čisto reparačné a sledujúce morálnu zásadu spravodlivosti, aby sa nikto neobohatil na úkor iného (porovnaj ustanovenie § 456 Občianskeho zákonníka, ktoré neumožňuje ponechať si neprislúchajúci prospech dokonca ani v prípade, že ten, komu prináleží nie je známy).

Skutková podstata bezdôvodného obohatenia získaného plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol (otázka naplnenia ktorej skutkovej podstaty podľa súdu rezonovala v preskúmvanej veci), dopadá na tie prípady, kedy v čase poskytnutia plnenia existoval právny dôvod plnenia, ktorý však následne, v dôsledku ďalšej právnej skutočnosti odpadol, stratil svoje právne účinky. Nepostačuje zistenie, že rozhodnutie, na základe ktorého bolo plnené (nie je rozhodujúce, či plnenie bolo dobrovoľné alebo bolo vymožené v exekučnom konaní), bolo následne zrušené, resp. došlo podľa procesných predpisov k strate jeho účinnosti. Ak sa totiž domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho návrhu na splnenie povinnosti vrátiť plnenie od toho, či právny dôvod jeho plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe. Ak právny dôvod plnenia podľa hmotného práva tu bol, tak potom trvá naďalej, bez ohľadu na to, či právoplatný a vykonateľný rozsudok (ktorý toto právo iba deklaroval) bol či nebol zrušený. Otázku, či tu bola povinnosť plniť podľa hmotného práva a rozsah tejto povinnosti rieši súd v konaní o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako predbežnú. Zrušením rozhodnutia, na základe ktorého bolo plnené, by došlo k bezdôvodnému obohateniu toho, komu bolo plnené, len vtedy, ak by právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 04. apríla 2014, sp. zn. 7Cdo 85/2013, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 2012, sp. zn. 7Cdo 60/2011 dostupné na www.supcourt.gov.sk, obdobne aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 09. júna 2011, sp. zn. 25Cdo 1186/2009 dostupný na www.nsoud.cz). Výkladom tak možno vyvodiť, že plnenie poskytnuté v súlade s povinnosťou uloženou v právoplatných rozhodnutiach súdu nie je plnením bez právneho dôvodu alebo plnením z dôvodu, ktorý následne odpadol, a to až do chvíle, kedy bude rozhodnutie zrušené pre to, že nárok jedného z účastníkov voči ďalšiemu účastníkovi nemá oporu v hmotnom práve. V danom prípade tak rozhodnutím uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 29.11.2011, č. k. 12Er/888/2002-51, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.08.2012, č. k. 6Co/143/2012 - 95, ktorým súd vyhlásil exekúciu v časti o vymáhanie úroku z omeškania nad výšku 0,5 % ročne za neprípustnú, na základe čoho tak odpadol do tej doby existujúci právny dôvod a predtým poskytnuté plnenie sa stalo bezdôvodným obohatením.

Vyššie uvedenému posúdeniu práv a povinností účastníkov nebráni ustanovenie § 61 Exekučného poriadku, ktoré svojou úpravou zákazu restitutio in integrum v exekučnom konaní sleduje iný účel a prioritizuje zásadne ochranu dobromyseľnosti tretej osoby, napr. vydražiteľa a nemôže sa dotýkať hmotnoprávných vzťahov vzniknutých z bezdôvodného obohatenia, pre vznik ktorého je bez významu, či bolo plnené dobrovoľne alebo na základe núteného výkonu rozhodnutia.

K námietke premlčania vznesenej odporcom nemožno prisvedčiť nakoľko okamihom, keď sa navrhovateľ dozvedel o bezdôvodnom obohatení je deň doručenia uznesenia Krajského súdu v Prešove, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Humenné o čiastočnom zastavení exekúcie, t.j najskôr dňom 30.08.2012, keď bolo vydané, a teda návrh na súd, podaný dňa 12.07.2013, bol podaný v dvojročnej premlčacej lehote na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu má súd za to, že nárok navrhovateľa je v plnom rozsahu dôvodný, preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku.

Keďže povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie spočíva v platobnej povinnosti, je nepochybné, že ide o peňažný dlh, s ktorého riadnym a včasným nesplnením vzniká nárok na úroky z omeškania. V danom prípade súd ustálil, že odporca sa dostal do omeškania odo dňa 11.03.2013, t.j. po uplynutí lehoty stanovenej vo výzve zo dňa 26.02.2013, preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 5,75% ročne z dlžnej sumy od 11.03.2013 do zaplatenia (v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podaním zo dňa 23.11.2015 navrhovateľ vyčíslil trovy konania vo výške 84 € za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 2 235,12 €.

Po preskúmaní nároku v uplatnenom rozsahu súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v uplatnenej výške, t.j. 2 235,12 €, nakoľko bolo v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "Vyhláška ") v spojení so zákonom č. 283/2002 o cestovných náhradách (ďalej len "ZoCN") a opatrením ministerstva práce sociálnych a rodina č. 632/2008 o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách (ďalej len "Opatrenie"), a to nasledovne:

úkon právnej služby   odmena   režijný paušál

Prezatie a príprava zastúpenia 19.04.2013   71,37 €   7,81 €

návrh vo veci samej 10.07.2013   71,37 €   7,81 €

stanovisko k vyjadreniu odporcu 10.03.2014   71,37 €   8,04 €

Pojednávanie dňa 14.11.2014   71,37 €   8,04 €

Pojednávanie dňa 10.04.2015   71,37 €   8,39 €

Pojednávanie dňa 21.09.2015   71,37 €   8,39 €

Vyjadrenie vo veci dňa 23.11.2015   71,37 €   8,39 €

§ 16 ods. 4 Vyhlášky, § 7 ZoCN a § 1 písm. b/ Opatrenia - cestovné výdavky

14.11.2014 vlakom HE - BA - HE - rýchlik, lôžkový vozeň   59,76 €

10.04.2015 vlakom HE - BA - HE- rýchlik, lôžkový vozeň   59,76 €

21.09.2015 autom HE - BA - HE   235,50 €

(2 x (496 km x 5l/100 x 1,088 €/l + 496 km x 0,183))

§ 17 ods. 1 Vyhlášky - náhrada za stratu času

14.11.2014 vlakom HE - BA - HE - 32 polhodín, á 13,40 €   428,80 €

10.04.2015 vlakom HE - BA - HE - 32 polhodín, á 13,98 €   447,36 €

21.09.2015 autom HE - BA - HE - 26 polhodín, á 13,98 €   363,48 €

celkom trovy právneho zastúpenia   2 235,12 €

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, dvojmo, na tunajší súd. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.